

Jornada Interdiocesana de Pastoral Juvenil

«Cridats a quelcom gran», va ser el lema sota el qual es va convocar el divendres 9 de maig la primera Jornada Interdiocesana de Pastoral Juvenil, en la qual va participar la Diòcesi d'Urgell amb una nodrida representació de la delegació de Juvencut. La jornada es va celebrar a Barcelona, a la Facultat de Teologia. La missa va ser presidida pel bisbe

de Girona, Mons. Francesc Pardo, que va encoratjar els assistents a mantenir la presència de Jesús entre els més joves.

GLOSSA

Paraules viscudes que eduquen

En una jornada sobre repensar el sentit de l'educació a partir d'algunes paraules clau, s'afirmà en una intervenció: «Si preguntéssim als nois i les noies per què vénen a la escola, què ens respondrien? Les respostes, diverses, dependrien del capteniment de cadascú, dels interessos, de l'entorn, de la incidència dels múltiples mitjans de comunicació... Probablement, però, les respostes girarien entorn de la idea d'aprendre: per aprendre a viure, per adquirir coneixements, per guanyar-me la vida... En resum, per créixer com a persones. I com respon l'escola a aquestes peticions? Desenvolupant les intel·ligències, facilitant i ampliant el nivell de coneixements, d'habilitats, transmetent valors, facilitant eines vitals, presentant i iniciant en el camí de la virtut... Múltiples són les respostes i la seva interpretació. En el fons, l'escola també pretén ajudar a créixer.»

Aquest exercici a partir de les paraules clau aporta reflexió educativa des d'allò que és més essencial. Més encara si es fuig dels imperatius de l'actualitat i de la moda per tal d'anar a fons. No cal veure-hi cap contradicció entre la innovació i la voluntat de dominar el món present

i la reflexió pausada i la recerca d'allò essencial i, en conseqüència, menys dominat per aquest present.

L'escola ha de procurar donar resposta a la dimensió intel·lectual sense negligir la dimensió més pròpiament humanitzadora. És aquí on una extensa relació de paraules adquireix un sentit especial: lleialtat, respecte, fidelitat, compromís, compassió, bellesa, esperança, solidaritat, aprenentatge... Es pot repensar el sentit de l'educació tot reivindicant les grans paraules que fan possible l'acció educativa. Convé que els educadors —pares i mares, mestres, catequistes, caps i monitors— hi reflexionin. L'escola i altres marcs educatius poden actuar —i han de fer-ho— com a catalitzadors, ser un lloc de trobada i de diàleg de tota la comunitat educativa. Espai de trobada en què les paraules, acompanyades pel testimoni de vida dels educadors, ajudin a créixer els alumnes perquè esdevinguin persones madures, honestes, competents, lleials... que aprenguin a estimar els altres i a servir la societat, i així també estimar i servir Déu i el seu projecte d'amor. «Tot té el seu moment, sota el cel hi ha un temps per a cada cosa» (Coh 3,1).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Testimonis perseguits de Jesús

La vinguda de l'Esperit Sant ens dóna una força que ens fa **testimonis de Jesús** fins als límits més llunyans de la terra (cf. Ac 1,8), i no hem d'oblidar que «testimoni» es diu «màrtir» en grec. El mateix Jesús ens diu que no hi ha amor més gran que donar la vida per amor (cf. Jn 15,13), i que si el van perseguir a Ell, també ens perseguiran a nosaltres. Ja hi hem de comptar que estimar s'ha de fer amb obres d'amor, no només quedar-nos en paraules; i les obres comprometen, a vegades són «perilloses», perquè subverteixen els criteris del món contrari a Déu i al seu amor.

Aquests darrers temps, ens alarma la pluja de notícies de cristians assassinats en un o altre lloc del món. Correm el risc d'anar-nos-hi acostumant. S'ha instaurat una mena de rutina per la qual els assassinats d'aquest tipus ja no són massa notícia, i a més, hi ha en la cultura dominant una hostilitat al cristianisme i a l'Església catòlica, «que deriva sobretot de les seves postures en matèria moral» (Massimo Introvigne). Segons un informe de l'any 2012 d'*Ajuda a l'Església*

Necessitada, uns 200 milions de cristians —tant catòlics com ortodoxos i evangèlics— són perseguits i uns altres 150 milions són discriminats. És l'ecumenisme del sofriment (la persecució) i de la sang (el martiri). Es pot afirmar que de tots els perseguits al món per les seves creences, 3 de cada 4 són cristians, i que el cristianisme és la religió més perseguida actualment. Cada 5 minuts és assassinat un cristià en els països on els cristians som minoria religiosa. Darrerament va començar amb Síria i l'Estat Islàmic, i ha continuat amb Irak, Pakistan, Aràbia Saudí, República Centreafricana, Xina i Corea del Nord, on es calcula que entre 50.000 i 70.000 cristians es troben en camps de concentració, sotmesos a tot tipus de vexacions que inclouen assassinats i avortaments forçats. Aquests són alguns dels 82 països on el dret a la llibertat religiosa és vulnerat de manera significativa. La llibertat religiosa, que és un dret fonamental, és encara avui un dret escàs. La persecució dels cristians en el món, doncs, és una autèntica situació d'emergència humanitària. No es tracta de reclamar protecció per a nosaltres, sinó de defensar la llibertat religiosa de totes les persones per poder practicar les seves creences.

Fem nostre el clam del Papa Francesc: «*Que acabi ja aquesta persecució contra els cristians, que el món sembla que vol amagar!*» (15.3.2015). Davant la persecució que pateixen els cristians en diverses parts del món, el Papa demana «*que la comunitat internacional no estigui silenciosa i inert davant tal crim inacceptable que constitueix una preocupant deriva dels drets humans més elementals*». I ens recomana continuar «*el camí espiritual d'oració intensa, de participació concreta i d'ajuda tangible en defensa i protecció dels nostres germans i germanes, perseguits, exiliats, assassinats pel sol fet de ser cristians*» (6.4.2015). El goig de la Pasqua celebrada que es prolonga en les solemnitats de la Santíssima Trinitat avui, del Corpus i del Sagrat Cor de Jesús en les properes setmanes, ens ajudi a viure amb responsabilitat i serenitat aquesta comunió amb els nostres germans cristians que tant sofreixen, i ens estimuli a ser millors nosaltres mateixos i a compartir amb ells els béns i l'ajuda, la pregària i la denúncia valenta de la seva injusta persecució.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

PIERO MARINI

Litúrgia de futur

Es va celebrar el IV Congrés Litúrgic de Montserrat, que va suposar un moment de reflexió sobre els fonaments i la pràctica de l'acció litúrgica, analitzada en el context i el moment actuals. Mons. Piero Marini, arquebisbe president del Comitè Pontifici per als Congressos Eucarístics Internacionals, mestre de les Celebracions Litúrgiques Pontificies (1987-2007) i amic íntim del papa Joan Pau II, va impartir la ponència «Alguns desafiaments de la reforma litúrgica: records i testimonis», en què va repassar la situació del moviment litúrgic des de 1915, any del primer Congrés de Montserrat.

La reforma litúrgica està acabada?

Es pot afirmar que la reforma en el seu conjunt ha estat fidel a la voluntat dels Pares del Concili Vaticà II i que els principis fonamentals sobre els que està construïda són perennes. Tanmateix, la seva aplicació concreta no podia ni pot ser perfecta, ni conclosa. Per això, l'obra de reforma espera continuar.

Què cal treballar en la pastoral litúrgica?

La pregària eucarística és un dels grans problemes pastorals. Els preveres i els fidels passen de l'ofertori a la comunió a través de la pregària eucarística, que hauria de ser el punt més alt de la celebració; en realitat, és un pont que es fa corrents per arribar a la comunió. Aquest és un gran problema que tenim avui.

Quin és el seu missatge d'esperança?

No hem de repetir simplement les experiències viscudes ja en el passat, i el fet de reexaminar-les ens estimula a tots nosaltres i a l'Església sencera a inclinar-nos davant les necessitats dels homes i les dones del nostre temps per trobar les solucions més adaptades al temps que vivim.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per la tolerància

Déu dels nostres cors, tu que ens has creat i ens has donat la vida a tots nosaltres, fes-nos créixer en l'amor per tu i pels altres.

Has enviat el teu Fill Jesucrist per tal de revelar-nos que tens cura de tots nosaltres i que estimes tothom.

Dóna'ns el teu Sant Esperit perquè susciti en nosaltres una fe prou forta per comprendre, amb una comprensió profunda, la vida dels altres pobles, la bona disposició originària de la humanitat, a fi de poder descobrir en cada got d'aigua ofert a un assedegat un got d'aigua per al teu Fill estimat, Jesucrist.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«Ríete niño... soledades me quita, cárcel me arranca»

Se llamaba Manolillo. Era hijo de Josefina Manresa y del poeta Miguel Hernández. Su padre estaba en la cárcel. Su esposa se lo llevaba. Él escribió:

—«Al octavo mes ríes. / ¡Ríete niño! / Tu risa me hace libre. / Me pones alas. / Soledades me quita. / Cárcel me arranca. / Es tu risa la espada / más victoriosa... / Rival del sol...»

—»¡No te derrumbes! / ¡Nunca despiertes! / ¡Ríete siempre!»

—La risa de un niño es inocencia, agradecimiento, don de Dios.

—La risa de un niño puede liberarnos de penas y lágrimas.

—La risa de un niño es ¡gozo, fiesta, alegría!

—Ríete, niño... tu candor, tu sencillez es manantial para beber.

—Ríete, niño... para el verdadero amor nada hay pequeño.

—Ríete, niño... el único que tiene derecho a reír eres tú.

—La risa es comunicativa: distiende, calma, conforta, alegra...

—La risa alivia males: hace olvidar horas bajas, ayuda, sirve...

—Más: si la risa es del propio hijo, nieto o de un familiar... La risa es salud para el cuerpo y para el alma.

Jesús nos dice en el Evangelio: **«Si no os hacéis como niños, no entraréis en el Reino de los Cielos.»**

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El testimonio materno

Hablaba el Papa de las madres, de las que decía que «siempre saben testimoniar, incluso en los peores momentos, la ternura, la dedicación, la fuerza moral». Y al hacerlo citaba al beato Óscar Romero: «Las madres viven un *martirio materno*. Todos debemos estar dispuestos a morir por nuestra fe, aunque no nos conceda el Señor este honor... Dar la vida no es sólo que lo maten a uno; dar la vida, tener espíritu de martirio, es ir dando en el deber, en el silencio, en la oración, en el cumplimiento honesto del trabajo, en aquel silencio de la vida cotidiana; ir dando la vida, como la da la madre, sin aspavientos, con la sencillez del martirio maternal.»

Ser testigos de la fe, con la entrega de la vida, en el día a día, con el servicio, la misericordia, la ternura; en la vida de familia, en la vida sacerdotal y en la vida consagrada.

Ser testimonios de la muerte y resurrección del Señor. Ser testigos allí donde el Señor nos envía. Ser *mártires* en el día a día, con toda sencillez, o con la entrega suprema de la vida, con la fuerza del Señor, como lo hacen nuestros mártires.

La Virgen Madre, la madre Iglesia y la intercesión de nuestras madres nos alcancen ser fieles al Espíritu Santo que nos conduce en el seguimiento de Cristo.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

1. ■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.) [Tb 1,1a.2; 2,1-9 / SI 111 / Mc 12,1-12]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.
2. ■ **Dimarts** [Tb 2,10-23 / SI 111 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.
3. ■ **Dimecres** [Tb 3,1-11.24-25 / SI 24 / Mc 12,18-27]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.
4. ■ **Dijous** [Tb 6,10-11a; 7,1.9-17; 8,4-10 / SI 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caraccolini (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.
5. ■ **Divendres** [Tb 11,5-17 / SI 145 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.
6. ■ **Dissabte** [Tb 12,1.5-15.20 / SI: Tb 13,2.6-8 / Mc 12,38-44]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120). Sant Artemí, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936), nat a Cinctores, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.
7. □ **† Diumenge vinent**, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 2a setm.) [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble:

«Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dóna per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

La Santíssima Trinitat. Pintura de José Ribera (1591-1652)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!». Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat.

En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo, diciendo:

«Pregunta, pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra: ¿hubo jamás, desde un extremo al otro del cielo, palabra tan grande como ésta?; ¿se oyó cosa semejante?; ¿hay algún pueblo que haya oído, como tú has oído, la voz del Dios vivo, hablando desde el fuego, y haya sobrevivido?; ¿algún Dios intentó jamás venir a buscarse una nación entre las otras por medio de pruebas, signos, prodigios y guerra, con mano fuerte y brazo poderoso, por grandes terrores, como todo lo que el Señor, vuestro Dios, hizo con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Reconoce, pues, hoy y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios, allá arriba en el cielo, y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Guarda los preceptos y mandamientos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos después de ti, y prolongues tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos, / porque él lo dijo, y existió, / él lo mandó, y surgió. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,14-17)

Hermanos: Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, éstos son hijos de Dios. Habéis recibido no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

COMENTARI

Déu estima el món i les persones

Ens costa parlar de Déu: el lloem, li donem gràcies, li fem peticions de tota mena...; tendim a posar Déu al nostre servei, l'invocuem en les nostres necessitats. Però «Déu m'és feixuga, constant, immensa falta d'ortografia. M'avergonyeixo, perquè, si goso escriure'l, no sé de lletra» (Espriu). «Vaig dir al meu pare: «Parla'm de Déu»; i ell se'm quedà mirant i estimant. Vaig dir a la mare: «Parla'm de Déu»; i la mare em va fer un petó. Vaig dir a la gent: «Parla'm de Déu»; i la gent m'estimà. Vaig dir a Jesús: «Parla'm de Déu»; i Jesús resà el Parenostre» (Miquel Estradé).

La celebració de la solemnitat de la Santíssima Trinitat al final de l'itinerari que va del Nadal al Calvari i de la tomba buida fins a la vinguda de l'Esperit Sant és una invitació a contemplar la història de la salvació que té per protagonista Déu que és U i Trinitat. A la llum del misteri trinitari, tot assoleix el seu sentit. Tot descendeix del Pare per Jesucrist, el seu Fill fet home, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant i a la seva presència en els nostres cors. Tot puja al Pare pel seu Fill, en l'Esperit. És aquest el doble moviment, descendent i ascendent, del misteri de la salvació. Déu se'ns manifesta com un Déu que surt d'ell mateix, que estima el món i les persones, que comunica i dialoga amb elles: un Déu veritablement proper que ve a trobar-

nos per mitjà del seu Fill i ens fa participants de la seva vida a través de l'Esperit Sant.

Déu no és el gendarme de la nostra vida, sinó el Pare que a través del seu Esperit fa que siguem sempre més fills i hereus, segons el model del seu Fill unigènit Jesús, el Crist. Transformats per l'amor de l'Esperit, les nostres relacions han de ser més filials envers el Pare i més fraternes envers el Fill. En l'evangeli d'avui, ens invita a donar testimoniatge d'aquesta experiència: «Aneu a tots els pobles i feu-ne deixebles; bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

Ignasi Ricart, claretià

Confirmacions a Santa Maria de Balaguer

Dissabte dia 9 de maig a Santa Maria de Balaguer, Mn. Joan Pujol, Arxiprest de Noguera i Rector de la Parròquia de Santa Maria de Balaguer, per delegació de l'Arquebisbe Joan-Enric, administrà el sagrament de la Confirmació a un grup de 79 joves.

L'Eucaristia fou concelebrada per tots els preveres de la ciutat a la gran església gòtica de Santa Maria que corona la ciutat de Balaguer i que lluïa amb tot el seu esplendor. En finalitzar les Confirmacions, la Parròquia obsequià tots els joves amb un exemplar del Nou Testament animant-los que la Paraula de Déu formi part important de les seves vides com a cristians llegint-ne cada dia un petit fragment.

Trobada amb el President de la Fundació Universitària Sant Antoni

Mons. Joan-Enric Vives va saludar al Palau Episcopal de La Seu d'Urgell el President de la Fundació Universitària Sant Antoni (FUSA) i de la Universitat Catòlica Sant Antoni de Múrcia (UCAM) i membre del Pontifici Consell per a la Família, José Luis Mendoza Pérez, amb altres responsables de la Universitat i per alguns membres de la Confederació Empresarial Andorrana. Mons. Vives com a President de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola agrà el treball que des de la Universitat Catòlica Sant Antoni de Múrcia (UCAM) es porta a terme en l'àmbit d'una formació integral de les persones d'acord amb els valors de l'Evangeli. La UCAM té com a objectiu fonamental garantir d'una forma institucional la presència de cristians amb vocació docent i evangelitzadora en el món com a instrument vàlid que doni respostes des de la fe als grans problemes i interrogants de la societat contemporània.

Celebració de Fàtima amb la comunitat portuguesa

La comunitat portuguesa d'Andorra va participar molt activament en la celebració de la Festa de la Mare de Déu de Fàtima a la Basílica de la Mare de Déu de Meritxell el dimarts 12 de maig, resant el Rosari i fent una llarga processó de torxes darrere la imatge de la Mare de Déu que va pujar des del peu de la carretera general de Canillo al Santuari, on es va celebrar l'Eucaristia, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell.

La celebració eucarística va ser concelebrada pel P. Albano Teixeira Fraga, sacerdot portuguès de Braga, que s'encarrega preferentment de l'atenció de la comunitat catòlica de llengua portuguesa al Principat d'Andorra; per Mn. Ramon Sàrries, l'Arxiprest de les Valls d'Andorra; per Mn. Ramon Rosell, Rector de Canillo i encarregat del Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Meritxell; i pels sacerdots d'Andorra, Mn. Antoni Elvira, Mn. Josep Chisvert i Mn. Lluís Eduard Salinas.

El P. Albano va donar la benvinguda als presents i va agrair la presència de Mons. Vives. A la seva homilia que pronuncià en llengua portuguesa, l'Arquebisbe d'Urgell va animar els fidels a no renunciar mai a la seva identitat i a les seves arrels cristianes i a estimar i venerar amb molt d'amor la Mare de Déu de Fàtima. En acabar l'Eucaristia, el P. Albano va fer una petita al·locució en la qual va parlar de l'alegria de ser present entre una comunitat portuguesa tan nombrosa i treballadora, i va fer referència a la idiosincràcia del país d'acollida considerant que junts podrien ajudar millor a fer realitat el lema andorrà: «Virtus, unita, fortior». Animà els fidels a restar units i a estimar sempre la Mare de Déu de Fàtima.

La comunitat del Cottolengo del Pare Alegre visita la diòcesi

Dilluns dia 11 de maig la comunitat del Cottolengo del Pare Alegre de Barcelona va visitar la ciutat de La Seu d'Urgell. Van ser acollits per les Germanes Religioses a la Residència de Sant Josep de les Germanetes dels Ancians Desemparats, encapçalades per la seva Superiora la Mare Eulàlia i per l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric.

L'Arquebisbe va celebrar una joiosa Eucaristia a la Llar de Sant Josep amb els malalts, les Religioses del Cottolengo i els voluntaris que els van acompanyar. Glossant l'Evangeli proclamat en el dilluns VI de Pasqua, l'Arquebisbe va recordar com tenim un «Defensor», que és l'Esperit de la Veritat que prové del Pare. Estimem-lo i comptem amb Ell. Va animar la comunitat del Cottolengo a pregar pels cristians que més sofreixen, els perseguits, els més febles i va subratllar com el missatge del fundador el Pare Jacint Alegre S.I. i del Cottolengo és molt bell: viure en mans de la Divina Providència, sense subvencions i sense demanar i acceptar res, realitzant l'amor posat en les obres i al servei dels més abandonats.

En acabar l'Eucaristia tingué lloc un dinar de germanor als jardins de la Llar Sant Josep. La Comunitat agrà l'acollida oferta per les Germanetes dels Ancians Desemparats i lliurà a Mons. Vives i a la Mare Eulàlia un petit obsequi fet a mà com a graïment.

Confirmacions a Puigcerdà

El 10 de maig l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 33 joves de la Cerdanya, a la Parròquia de Santa Maria de Puigcerdà. Concelebraren amb l'Arquebisbe el Rector, Mn. Josep Grau, juntament amb el Vicari General Mn. Ignasi Navarri i el Vicari parroquial Mn. Pere Morales. En finalitzar la celebració eucarística l'Arquebisbe regalà als joves un exemplar del Nou Testament, animant-los que cada dia en llegissin un trosset perquè és el llibre on es guarden les paraules de Jesús, que són paraules de Vida eterna.

Després de l'Eucaristia, l'Arquebisbe rebé de l'Il·lm. Sr. Alcalde de Puigcerdà Albert Piñeira i del Rector Mn. Josep Grau les explicacions sobre la primera fase de restauració del temple parroquial, i que aviat començarà una segona fase que inclou el terra i la calefacció.

Confirmacions a Bellver de Cerdanya

El diumenge VI de Pasqua, dia 10 de maig, l'Arquebisbe Joan-Enric va visitar la Parròquia de Sant Jaume de Bellver de Cerdanya i administrà el sagrament de la Confirmació a 7 joves, 5 de Bellver, 1 de Martinet i 1 de Prats. Va concelebrar Mn. Melcior Querol.

Tot glossant les lectures pasquals, l'Arquebisbe va animar els joves confirmands a mantenir-se en l'amor de Déu, amb una vivència fonda de ser els «amics» de Jesús, fent realitat l'amor en les seves vides, estimant i donant la vida, amb sacrifici, i tenint un amor que va més enllà i que s'assembla al del Senyor.

Pasqua del Malalt a Sant Esteve d'Andorra la Vella

Andorra la Vella i la parròquia de Sant Esteve va acollir la «Pasqua del Malalt» de la diòcesi, en la trobada anual de les persones que treballen donant suport als malalts en centres assistencials, religiosos i religioses que hi estan vinculats i familiars dels malalts d'arreu de la diòcesi. Hi va haver participants de Balaguer, Puigcerdà, La Seu d'Urgell, de Tremp i d'altres llocs.

El lema de la trobada va ser «Consagrats al servei dels malalts», i va aprofundir en el testimoni de religiosos i religioses que han dedicat la seva vida a l'assistència a malalts i persones amb dificultats. La jornada va ser presidida per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra.

L'acolliment i activitats es van fer al Centre de Congressos d'Andorra la Vella, on el Copríncep Epis-

copal fou rebut per l'Hble. Sr. Cònsol Major d'Andorra la Vella, Sr. Jordi Minguillón i pel Vicari General, Mn. Ignasi Navarri i l'Arxiprest de les Valls d'Andorra i Rector de la Parròquia de Sant Esteve, Mn. Ramon Sàrries.

L'Arquebisbe Joan-Enric va glossar el lema de la Pasqua del Malalt. A partir del passatge evangèlic de la guarició d'un paralític (Mc 2,1-12), va subratllar com l'atenció i la cura dels malalts ha de ser creativa i persistent, capaç de superar les dificultats i aquells murs o obstacles que volen evitar que el malalt pugui entrar en contacte directe amb el Senyor Jesús.

L'Arquebisbe també va subratllar el valor de la creu i del sofriment, no buscats expressament però sí que un cop arribats a ell, sabuts portar amb amor i generositat, unint-se a la Passió i Creu del

Senyor. El sofriment individual no és inútil, va dir l'Arquebisbe, sinó que serveix, unit juntament al de Crist, en la salvació del món.

Dues germanes religioses van donar el seu propi testimoni personal d'estar consagrades al servei dels malalts: la Gna. Visitación Lorenzo, de l'Institut de la Sagrada Família d'Urgell, Delegada diocesana de Pastoral de la Salut i vinculada des de fa molts anys al servei dels malalts a l'Hospital de la ciutat de La Seu d'Urgell i la Gna. Ana Isabel Ayuso, Missionera Filla de l'Immaculat Cor de Maria, que actualment serveix els malalts i ancians a la Fundació Fiella de Tremp.

La Jornada es cloué amb la visita al Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Meritxell a la Parròquia de Canillo.